

Prof. François Esvan
Katedra českého jazyka a literatury
Dipartimento di Studi dell'Europa Orientale
Università degli Studi di Napoli "L'Orientale"
Via Duomo 219
80138 Napoli (Itálie)

OPONENTSKÝ POSUDEK NA HABILITAČNÍ PRÁCI

Autor: PhDr. Jan Radimský, Ph.D.

Název: Verbo-nominální predikát s kategoriálním slovesem

Předložená práce se jeví jako pokus aplikovat na češtinu přístup francouzského lingvisty M. Grosse o tkz. jmenných predikátech s podpurným slovesem (*prédicats nominaux à verbe support*). Grossova metodologie je podobně analyzována a částečně modifikována, aby mohla splnit stanovený cíl.

Téma jmenných predikátů s podpurným slovesem, zde nazvaných verbo-nominálních predikátů s kategoriálním slovesem bylo dosud v bohemistice relativně málo zpracováno, s výjimkou studií F. Čermáka (1974) a hlavně E. Macháčkové (1984), které autor ve své práci velmi detailně kriticky rozebírá.

Rozdíly mezi původní metodologií Grossovy školy a přístupem zde zvoleným závisí zčásti na značných odchylkách existujících mezi francouzštinou a češtinou. Zatímco počet kategoriálních sloves je ve francouzštině silně omezen, není tomu zdaleka tak v češtině, což nutí autora k tomu, aby ve shromažďování dat postupoval ve srovnání s Grossovou metodou obráceně, tj. od predikativního jména ke kategoriálnímu slovesu. Tento postup se dá ovšem aplikovat pouze pro tzv. kauzativní slovesa. V ostatních případech, tj. pro nenominativní typy a pro jednotlivá slovesa jako *provést / provádět, mít a být*, postupuje autor stejně jako v předešlých studiích, od slovesa ke substantivu.

Další podstatný rozdíl spočívá v tom, že autor vyhledal data ve velkém reprezentativním korpusu (SYN2000), což představuje, podle našeho názoru, výrazné zlepšení v porovnání s předešlými pracemi o románských jazycích, které jsou založeny na introspekci badatele. Zdroj elektronických korpusů, který autor výtečně ovládá, umožňuje různé sondy na základě náhodného vzorku a popis distribuce českých kategoriálních sloves.

Bylo by určitě zajímavé prohloubit studium, což by ovšem byla práce pro celou skupinu lexikografů, která by mimochodem vyžadovala, jak správně upozorňuje autor, mnohem větší korpusy .

Teoretické úvahy autora, obzvlášť ve druhé kapitole věnované predikativnímu jménu, svědčí o jeho výborné analytické a kritické schopnosti vůči obecnějazykovědným tématům. Tato práce přináší mnoho podnětů k zamyšlení a také mnoho inspirace pro další bádání obzvlášť v oblasti lexikologie a aspektologie.

Je však nutné poznamenat, že je v předložené práci věnováno málo prostoru bádání o románských jazycích. Poznámky o francouzštině a o italštině jsou zde pouze okrajové a slouží spíš k hlavnímu cílu této práce, kterým je pokus rozpracování na českém materiálu teorie, která vznikla ve Francii pod vlivem generativní gramatiky a již byla aplikována dosud pouze na francouzštinu a na italštinu.

Jako cizinec nedovedu posoudit, zda takto koncipovaná práce splňuje podmínky pro habilitaci v oboru romanistiky. Pokud komise rozhodne, že podmínky jsou z tohoto hlediska splněné, nemohu vzhledem k vysoké úrovni předložené práce než souhlasit se jejím rozhodnutím.

Neapol

2. října 2010

Prof. François Esvan

